

אוֹתוֹת שֶׁל הַזֵּיוֹת אֲבוֹדוֹת.
דָּבַר זוֹלַת הַמוֹעֵקָה לֹא מְקַשֵּׁר בֵּינִי וּבֵינֵיכֶם
וְזוֹלַת זַעֲקַת-שֹׁבֵר הַרוֹבֵצַת עַל גְּרוֹנִי.

אֵין לִי תוֹכְנִית

גַּעְגּוּעִים מְזַמְזָמִים בִּי
וְיָד שְׂמָאלֶךָ מְרַגֵּעָה אוֹתִי.
אֲנִי מְגַשֵּׁשׁ בְּלֹאט אֶת קִצֵּה אֶצְבָּעֶךָ הַכּוֹאֵב
וּמְזַמֵּר לְךָ אֶת שִׁירִי.

הַגְּעֵנוּ לְמַחֲזוֹ תְּכַלִּיתֵנוּ
הָאוֹלָם דְּחוּס וְהַחֵם כְּבֹד
וְחֵלֶם הָאָדָם עַל שְׁלוֹם תְּמִיד
כְּמוֹהוּ כְּחֵלֶם עַל שְׁלוֹם צוֹדֵק
יִתְגַּשֵּׁם בְּאִשֶּׁר יִהְיֶה צָדֵק.

אֵין לִי תְּכַנִּית.
כָּל הָאֲנָשִׁים
רְצוּ לְחַיּוֹת תַּיִם אֲרָכִים
קוּוּ לְבְרִיאוֹת וּלְלֶחֶם
שָׂאפוּ לְמַדָּע
וְהִנֵּה הַמַּדָּע מְאִים עֲלֵיהֶם.

הַפְּרוֹזָה נִכְרַכַת לְשִׁירֵתִי.
אֶקְבֹּץ לִי אֶת מַחְשְׁבוֹתַי
אֶשְׁקַע לִי בְּזַכְרוֹן
אֲגַשֵּׁשׁ אַחַר קִצּוֹת אֶצְבָּעוֹתֶיךָ הַיְּפִים
וְאֶשִׁיר לְךָ אֶת חֲלוֹמוֹת נְעוּרַי.